

Skab et mentalt frirum med neuropædagogiske redskaber

Artikel skrevet af Gitte Jensen og Josefine Larsen

Social- og Sundhedsassistent Josefine har netop afsluttet en 1 årig neuropædagogisk efteruddannelse. I denne artikel fortæller hun om, hvordan hun blandt andet arbejder med sanseintegration og et konkret redskab til at skabe ro og balance hos en beboer.

Prøv at fortælle mig lidt om noget du har gjort for nylig, som du er særligt glad for. Det skal gerne være noget du har lært på din uddannelse og som du efterfølgende brugt, her på Parkvænget. *Jeg arbejder sammen med en beboer, der har en hjerneskade og en sindslidelse. Han og jeg har fokus på, at synliggøre stimuli i hans hverdag og vi arbejder med at undersøge, hvor han finder en positiv energi og ro til at komme igennem en hel dag. I dét arbejde har jeg gjort brug af sanseintegration, hvor han har fået en 'sandestol' – det er en slags gyngestol, som hjælper ham med at skabe nogle rolige bevægelser, når han sidder i stolen.*

Hvilke erfaringer trak du på for, at bringe netop sanseintegration ind i arbejdet med denne beboer? *Jeg brugte det jeg har lært på min uddannelse og samarbejdede faktisk også med en ergoterapeut, som også er ansat på min enhed. Prøv at fortælle mig lidt mere om, hvad du præcist brugte fra din uddannelse.* *Jeg trak på min viden om sanseintegration; fx min viden om, hvad berøring kan betyde og hvordan mennesker nogen gange bruger selvstimulering. Via min uddannelse har jeg fået et anderledes blik for, hvad konkrete handlinger kan være udtryk for. Når mennesker fx råber eller slår sig selv – kan det være udtryk for selvstimulering. Det er sådanne handlinger, som jeg er blevet mere opmærksom på. Sammen med mit team taler vi om, hvordan vi kan hjælpe beboerne med at erstatte selvstimulering med andre handlinger.*

Hvad kan du kalde de handlinger og den viden, som du netop har fortalt mig om? *Jeg ved ikke om jeg kan finde på ét ord. Jeg har handlet ud fra de observationer, som jeg har lagt mærke til hos beboeren. Så, et fokus på beboeren, på hvordan hans reaktioner er, hvor og hvornår han reagerer. I bund og grund handler*

det om, at vi prøver nye tiltag af, som måske kan hjælpe beboeren til at få nogle redskaber til at mestre de udfordringer, som han tumler med.

Hvad var det, der gjorde dig glad, i netop dét lille eksempel, som du lige har beskrevet? *Jeg havde en forhåbning om, at gyngestolen kunne være vores hjælp til beboeren. En hjælp til at skabe den ro, som han selv har fortalt os, at han har brug for. Hvad kan jeg kalde det? Et frirum? En pause, så han bedre kan komme igennem en hel dag. Jeg tror det var det, der gjorde mig glad.*

Og hvorfor gjorde netop dét, dig glad – og hvad er det, der er vigtigt for dig? *Det er fordi det er et samarbejde mellem ham og mig - og fordi han var med i hele forløbet. Jeg synes vi fik en ordening, så han kunne være med, på hans præmisser. Det vigtigste for mig er at samarbejde med beboeren. Jeg tænker altid på, hvordan jeg kan inddrage det menneske, som jeg skal hjælpe. Jeg vil arbejde med det hele menneske! Via min uddannelse i neuropædagogik har jeg fået blik for, at der altid er noget, som mennesker kan og vil. Alle har ressourcer - og det er dem jeg tager fat i, og arbejder med.*

Værdien om samarbejde og blikket på det hele menneske, hvordan skinner det ellers igennem i dit arbejdsliv? Hvor ville jeg ellers kunne se det i dit arbejde? *Jeg er også praktikvejleder på Parkvænget og jeg prøver, så vidt det er muligt, at inddrage eleverne i mine faglige overvejelser omkring neuropædagogik. Jeg fortæller dem om tankegangen og menneskesynet – for det er mere et menneskesyn, end en metode. Det handler om, at se mennesket bag sygdommen, fokusere på ressourcerne og arbejde ud fra det. Hvordan kan jeg sige det? Jeg har et blik for at styrke eksisterende ressourcer og derved kan jeg kompensere for det som beboeren finder udfordrende. Jeg er stoppet med at have fokus på, hvad beboerne ikke kan!*

Kan der være andre situationer, hvor dine værdier om samarbejde kommer i spil? *Ja, fx i forbindelse med det nye handleplanskoncept. Der har jeg fokus på, hvordan jeg kan samarbejde med en beboer om at skrive en plan. Der prøver jeg igen, at bruge det jeg har lært, fx at inddrage beboeren meget tidlig i skriveprocessen og hele tiden holde fokus på beboerens styrke og små sejre i hverdagen. Dét prøver jeg at trække frem - og få talt om, sammen med beboeren.*

Hvad kunne du tænke dig, at prøve at holde fast i fra uddannelsen, nu hvor du er tilbage i dagligdagen på Parkvænget? *At blive ved med at inddrage beboerne i så mange processer som muligt. Det er den bedste måde at skabe forandring på. Det handler jo om medbestemmelse i eget liv! Vi kender det nok alle; vi lærer ikke noget af at få at vide, hvad vi ikke dur til. Vi lærer noget og vokser, når vi anerkendes. Det er meget simpelt. Hvis du ikke inddrager de mennesker, som du arbejder med, så tænker jeg, at man mister hele grundlaget for det sociale arbejde.*